

VIITORUL ROL

ION FISCUTEANU

Ion Fiscuteanu a absolvit Institutul de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale” în 1962, cu rolul Roberto Perti din *Minciuna are picioare lungi* de Eduardo de Filippo. Repartizat, la cerere, la Teatrul Tineretului din Piatra Neamț, tinărul actor pare să se laseze cu entuziasm în fiecare dintre încercările începutului: Directorul din *Generalul și nebunul* de Angelo Wagenstein, Tiberiu Cezar Sicoșan din *Siciliana* de Aurel Baranga („rol care mi-a prilejuit regăsirea ardeleanului din mine, într-un frumos succes la publicul moldovean”), Saska din *Nila, toboșara* de A. Saliński („am fost, în sfârșit, copil !”), Solovici din *Nuntă la castel* de Sütő Andras („o compoziție de vîrstă”), Ion din *Deșteapta pămîntului* de Victor Ion Popa, „Rolul care, în acea perioadă, mi-a dat cele mai mari satisfacții, a fost Mates din *Dracul uitat* de Jan Dřida, realizat de regretatul Marcel Anghelescu”. Clovnul acrobat din *Afară-i vopsit gardu’, înăuntru-i leopardu’* de Al. Popovici i-a adus prima distincție: un premiu la De-

cada dramaturgiei originale din 1966/67, precum și citeva turnee (în R.F.G. și la Festivalul teatrului pentru copii din Italia).

„Activitatea mea pe scena Teatrului din Tg. Mureș a început în 1968; aveam impresia că intru într-o etapă dificilă, puțin generoasă în roluri, cînd, dintr-odată, totul s-a schimbat. Cu Musgrave (*Dansul sergentului Musgrave* de John Arden, spectacol care a reprezentat o dată în viața trupei țîrgumureșene și a fiecărui actor din distribuție), pot spune că mi-am inaugurat, într-adevăr, cariera. Apoi, am avut iarăși noroc; m-am întîlnit cu un personaj puternic, tulburător și viu — Ion din *Acești îngeri triști* de D. R. Popescu, în regia lui Eugen Mercus. Nu numai că mi-a adus premiul de interpretare la Festivalul dramaturgiei originale din 1969/70, dar mi-a deschis perspectiva unor pasionante roluri din dramaturgia românească nouă. În primul rînd, firește, am rămas fidel scrisului lui D. R. Popescu; o afinitate de temperament, poate, dar și o legătură sufletească, un sentiment special mă readuce mereu spre acești oameni zbuciumați, cu drame complicate, cu teribile probleme de conștiință. Am jucat și în *Pisca în noaptea Anului Nou* (Aurel), și în *Piticul din grădina de vară* (Pasăre), și în *Balconul* (Andrei). În ultimii ani, mi-a fost dat să parcurg și interesanta experiență de a interpreta eroi ai istoriei, într-o viziune contemporană, în piese de Paul Anghel (*Ștefan cel Mare din Săptămîna patimilor*), Mircea Bradu (Vlad Tepeș din *Vlad Tepeș în ianuarie*), Al. Voitin (Cloșca din *Procesul Horia*). Comedie am jucat puțin, dar... am fost Pristanda !”

Pentru deschiderea stagiunii, Ion Fiscuteanu repetă în piesa *Noaptea cabotinilor* de Romulus Guga și în *Emigranții* de Mrozek.

„Pregătesc rolul Coriolan, din lucrarea în premieră absolută *Noaptea cabotinilor* de Romulus Guga, în regia lui Dau Alecsandrescu. E un rol care îmi creează deosebite probleme de înțelegere și mai ales de interpretare. Personajul nu e purtător al unui mesaj explicit; o permanentă zbatere între convingeri și incertitudini caracterizează traiectoria lui dramatică. Unică rațiune a existenței sale, veritabilă patimă, este căutarea adevărului. Această patimă îl înobilează, îl asază într-o lumină cuceritoare. Încerc să-mi descopăr, la rîndul meu, un adevăr lăuntric acordat acestei dimensiuni spirituale, deși eroul, evident, e potrivit temperamentului meu. Maturitatea și siguranța regizorului mă determină să sper într-o reușită.

XX din *Emigranții* de Mrozek mi se pare un rol de o complexitate copleșitoare. Sintem în fața deșifrării a acestei dificile partituri actricești, care pune în dezbatere condiția umană, într-o lume necruțătoare. Efortul meu e cu atît mai mare cu cît abordez un gen care nu-și găsește repere în experiența mea profesională...”

Maria Marin